

Cash

Banken houden niet van geld. Althans niet van contant geld; papiergeld en munten; cash. Zij doen al jarenlang pogingen de beschikbaarheid van cash moeilijker te maken, onder andere via een 'cash-boete'. Steeds meer winkels, maar ook ziekenhuizen, zoals onlangs het Limburgse Laurentius, en overheidsinstellingen volgen hen daarin door contante betalingen te weigeren ('pin-only').

Ik heb niets tegen pinnen of betalen met je mobiel, maar sommige medemensen hebben daar wel moeite mee of bezwaren tegen. Een recent onderzoek, waarin voor 't eerst is gekeken naar de cijfers rondom cash-betalingen, wijst uit dat gemiddeld 14% van de ondervraagden de voorkeur geeft aan contant geld. Bij mensen met een beperking en in financiële moeilijkheden ligt dit hoger (20% resp. 27%), en bij mensen die moeite hebben met digitale zaken 't hoogst (34%). Van die laatste groep blijkt zelfs 45% afhankelijk van contant geld.

Bovendien vinden velen digitaal budgetteren lastig – je raakt sneller het zicht op je uitgaven kwijt – en blijven er zorgen over wat er met je digitale betaalgegevens gebeurt. Cash betalingen zijn anoniem, en borgen je privacy beter.

En ondanks de opmars van digitaal bankieren stijgen de kosten van de betaalrekeningen ieder jaar buitenproportioneel, terwijl de banken jaarlijks mooie winsten bijschrijven.

Ik vraag me af of het betalingsverkeer bij de commerciële banken nog in goede handen is. Moet dit niet terug naar het publieke domein, een (semi)overheidsdienst? En zolang grote groepen worstelen met digitaal betalen, moet cash zeker blijven.

Sandra Molenaar

Algemeen directeur Consumentenbond